

vonult proletárok tizezrei fegyverrel kezükben jelentek meg ezen az utvonalon és ezek *garanciáját nyújtják a most megalakult proletárállam rendjének*. Az ellenforradalmi készülődés, amely meg merne nyilvánulni, sziklaszilárd erőt és egységet, *megdönthetetlen proletárhatalmat* talál magával szemben.

A mi teendők e pillanatban kettős: egyrészt arra kell törekedni, hogy a belső átalakulás lehetőségeit biztosítsuk, másrészt oda kell állnunk a demarkációs vonal mentére, hogy a körülöttünk lévő *imperialista országok támadásait kivédjük* s ezért kötelességünk, hogy meleg üdvözlésünket küldjük valamennyien a demarkációs vonalon álló vörös hadseregünknek. Tisztában vagyunk sorsunkkal, tudjuk, hogy helyzetünk nehéz, de szocialista meggyőződésünk és dolgozó proletártestvéreink erejében bizva, erős a hitünk, hogy *minden nehézséget le fogunk küzdeni, mert tanácsköztársaságunk*, ennek minden egyes dolgozó tagja összetartásról, erőről és egységről tesz tanúságot.

A mi államunk rendje megfigyelő pontja most az európai forrongó proletárság cselekedeteinek. Egyenesen és erősen kell állnunk egymás mellett, hogy a mi példánk vonzó erőt gyakoroljon az európai proletárság minden rétegére.

Tudjuk, hogy a Párisban együttülő imperialisták mohó vágygal készítik elő a világháború költségzámóját, amellyel guzsba akarják kötni a világ dolgozó proletárságát, de él bennünk rendületlenül az a hit is, hogy ez az *imperialista rablóvágy ki fogja váltani a német proletárságból is a cselekvés dacos erejét*. Lehet, hogy az megtörténik, hogy ennek a nagyarányu proletárforradalomnak a lángja nem fog megállani, lehet, hogy *át fog csapni a francia, az angol, az olasz proletárság tömegeire* és tudjuk, hogy a vajdó, a tomboló proletárforradalomnak csak egy lehet a vége: a kapitalizmus és az imperializmus *halála*.

— Hangosan figyelmeztetjük a mi burzsoáziánkat is: nincs más hátra, mint belenyugodni az átalakulás rendjébe és csak egy lehetősége van, ha fel akar szivódni a dolgozók társadalmába, úgy le kell mondania a kizsákmányolás lehetőségéről és a termelő eszközök birtoklásáról. A *proletárállam mindenki számára megteremti majd a megélhetés feltételeit*, de nem fogja tűrni, hogy a henyelők és dologtalanok sokasága továbbra is a dolgozók életerejét szivja.

Ez a tudat tesz bennünket acélossá a küzdelemben és a célunk, hogy *minden poklokon keresztül megteremtsük a munkások államát* és arra hivlak fel benneteket, elvtársak, tartsatok ki lelkesen, szeretettel és vasakarattal a saját államotok mellett és *hozzátok meg az áldozatok legnagyobbikát is, ha ez veszélyben forog*. Ezt követeli tőlünk a proletárság érdeke, ezt követeli a nemzetközi forradalom nagy és szent ügye.

Szünni nem akaró éljenzés u' Kunfi Zsigmond népbiztos elvtárs szólalt fel.

— Amit ma megéltünk, — ugymond — az a testet öltött, életrekelte forradalom volt. Proletártömegek vonultak el előttünk fegyveresen, ez az élő forradalom volt a burzsoázia, a kapitalizmus végleges temetése. A *proletárok, akiknek kezében ma a fegyver volt, nem tűrik el a kapitalisták uralmának visszatértét, hanem inkább romokba döntik az egész világot*. És amikor elvonultak előttem a proletárok felfegyverzett ezrei, egy megrendítő érzés vett rajtam erőt. Szerettem volna, hogy az angol, francia és német szocialisták, akik még nem tudják, hogy a proletárok felfegyverzése az egyetlen biztosítéka a forradalomnak, idejöttek volna és látták volna a proletárok elszánt fegyveres tömegét. Azért szerettem volna, mert akkor ezekben is felébredt volna az a megdöbbentő érzés, hogyan lehetséges az, hogy proletárok jöjjenek ide fegyverrel levérni a fegyveres proletariátust. A felfegyverzett magyar proletariátus éltető levegője a nemzetköziség. És ha ugyanez a nemzetköziség hatná át minden nemzet proletárságát, nem kellene attól tartanunk, hogy a román, angol vagy francia proletárság harcba száll ellenünk. Innen küldjük a világ proletárjainak üzenetünket: a felszabadult magyar proletariátus segítséget, védelmet kér a nemzetközi munkásságtól. Együtt akarunk és fogunk velük haladni azon az uton, amely a nemzetközi szociális forradalomhoz vezet s amely uton haladva győzedelmeskedni fogunk.

Hosszantartó zugó éljenzés követte a népbiztos szavait, majd a több tizezere menő tömeg rendben oszlani kezdett. Nemcsak a sok munkás ezred, hanem a főváros öntudatos proletársága is a legteljesebb rendben vonult fel a főváros különböző utcáin, éltetve a proletárdiktaturát, a Forradalmi Kormányzótanácsot és a nemzetközi forradalmat.

A szemle után a munkászászlóaljok szép rendben elindultak hazafelé. Mindenütt amerre mentek, hatalmas tömeg üdvözölte őket utjukban és bizalommal tekintettek a kipróbált munkások vállra tett fegyvereire, amelyek nem fogják megengedni, hogy Budapest és az ország a hódító imperialisták és a fosztogató martalócok karmai közé kerüljön.

Te

os:

ág:

osz

hoz

bell

ide

szá

me

seb

Em

Pia

Ivá

hoz

Sch

az

és r

Ben

bete

bete

oszt

Csás

háza

Arno

Feus

Kort

tegel

bete

osztá

hoz

Noth

I. sz

a II.

bort,

rákki

belbe

szám

tórium

Brós:

Lajos

a

beteg

folytá

a